

Martensen: Det foreliggende Lovforslag stiller sig i Virkeligheden heldigvis ikke synderlig i Realiteten fra de nu bestaaende Bestemmelser. Disse ere vistnok særdeles gode, have givet gode Resultater, og jeg paastønner derfor, at den højtærede Minister ved Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag ikke er i nogen særlig Grad afvejet fra de hidtil gældende Regler. Naar jeg tillader mig at gøre enkelte Bemærkninger ved Lovforslaget, vil jeg derfor ikke have dem opfattede som Anker, men kun som Hensstillinger med Hensyn til Enkeltheder i de foreslaaede Forandringer. Ligesom den ærede forrige Taler kan jeg heller ikke forstaa Indholdet af § 2. Deri omtales Retten til at føre dansk Skib af hvilken som helst Størrelse udenfor den i § 19 omhandlede indskrænkede Fart, samt til i bemeldte Fart at føre Skibe af over 20 Tons, men naar der i Slutningen af Paragraffen staar, at der kun kræves Sættekipperbevilling til at føre Skib i den indskrænkede Fart af indtil 100 Tons, saa synes det mig, der bliver en Modsigelse mellem Paragraffens første og sidste Stykke. Det er rimeligvis kun en Skrive- eller Trykfejl, thi forenes kunne disse to Bestemmelser ikke. — Bestemmelserne i § 4 om, at der skal være to Styrmande paa større Skibe, der gaa i oversøisk Fart, finder jeg ganske naturlig; det kan der vist ikke indvendes noget imod, ligesom Bestemmelserne i § 3 om Grænserne, der sættes for de forskellige Rettigheder, kan anses for at være passende. — I § 9 er der krævet noget mere Sejlsads som Styrmand, end der nu forlanges, men det kan der vistnok ikke siges noget imod. Det kunde være, man muligvis kunde nøjes med et Mar som hidtil, men jeg anjer det ikke for meget væsentligt. — At der kræves en Synsprøve for at blive Styrmand eller Skibsfører, maa anses for nødvendigt, da det er paatrængende, at de ere i Stand til at skelne Farverne i Lanterne, Fyr o. s. v. — Efter § 10 kræves der blandt andet for at saa Bevis som Sættekipper, at Vedkommende skal være fuldmægtig; det kræves der jo ogsaa nu. Men det kunde jo imidlertid være et Spørgsmaal nu, da der forlanges en Sættekipperprøve af disse Folk, som godt gør, at de ere i Besiddelse af visse Kundskaber, om det ikke vilde være tilstrækkeligt for at fare i Kystfart, samt i indskrænket Fart paa Østersøen og Nordsøen, at der kun krævedes 22 Mar. Jeg skal ikke bestemt stille Forslag derom, saa meget mindre som Ministeren saar Dispensationsret med Hensyn til denne Bestemmelse, saa at der i enkelte Tilfælde kan ses bort derfra. — I § 11 er der blandt andet

krævet for at saa Bevis som Styrmand, at vedkommende skal have Indfødsret. Dette turde maasse ogsaa dog være unødvendigt. Naar en Sømand har taget dansk Styrmands eksamen og er bosiddende i Landet, saa synes jeg ikke, man burde formene saadanne fra at sejle som Styrmand paa danske Skibe. Det kan jo meget let træffe, at et Skib kommer ind i en Havn, og at Skipperen har haft Sygdom om Bord eller paa anden Vis er i Forlegenhed for en Styrmand; der er ingen Dansk at saa, men en Udlandsing, som har Betingelserne for at kunne fare som Styrmand; hvorfor skulde han da ikke kunne antages til denne Bestilling. Desuden tror jeg, at baade i Thykland og England kunne danske Styrmande, naar de underkaste sig en Prøve, som nok ikke skal være synderlig vanskelig, blive Styrmand i vedkommende Landes Skibe, og faktisk er det, at mange danske Sømande fare med engelske Skibe, der foretrække de danske fremfor deres egne. Derfor synes jeg, at det er for meget at kræve, at en Styrmand absolut skal have Indfødsret her i Landet. — Efter § 16 er der foreslaaet væsentlige Forandringer i Bestemmelserne for Erlægningen af Gebyrerne for Beviserne som Skipper, Sættekipper osv. Hidtil ere disse Beviser, Borgerstabsbeviser som Skipper eller Sættekipper blevne udstedte af de kommunale Myndigheder, af Vrigheden, og Indtægten derfor tilfalder Kæmmerkasen. Der sker altsaa der en væsentlig Forandring. Nu kan det gerne være, at det er nok saa hensigtsmæssigt, at Navigationsdirektøren udsteder disse Bevillinger væsentlig, som det staar i Motiverne, for at kunne vejlede Ministeriet ved Dispensationer fra Loven. Men det turde dog være, at de stedlige Myndigheder i visse Retninger ere nok saa kompetente til at vejlede Ministeriet i saa Henseende, fordi saadanne Dispensationer, naar der kan være Spørgsmaal om dem, meget ofte bero paa Kundskab til rent personlige, ganske private Forhold, som Navigationsdirektøren derfor slet ikke kan give Oplysning om, men som de stedlige Myndigheder ere mere kompetente til at give. Jeg tror ogsaa nok, der er nogen Sympati for at bevare disse Indtægter for Kommunkasserne. Det er ganske vist ikke noget stort Beløb, og i mange Kommuner ere Indtægterne af deslige Beviser ikke af Betydning, men Beløbet kan dog i andre Kommuner, hvor der er stor Tilgang af Sømand, være af ikke ringe Størrelse. Jeg skal derfor henstille, at dette Spørgsmaal tages under Overvejelse.

I §§ 9—10 er der optaget Bestemmelser om, at det skal være en Betingelse for,